

Ε. Π. Ζηριακουδης

Ο ΛΥΧΝΟΣ,

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ.

ΦΕΒΡΥΑΡΙΑ 3η.
ΑΡΙΘ. 32ος.

Φύλλα 12.
Τιμή ὀβολοι 36.

Κεφαληνία, 14. Δεκεμβρίου 1861.

Ἀπὸ τοῦ Λαμεναί.

Λύο ἄνθρωποι εἶσαν γείτονες. καθένας ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶχε μίαν γυναῖκα καὶ πολὰ παιδάκια μικρὰ, καὶ τὴν μόνην ἐργασίαν τῶν χειρῶντου διὰ νὰ τρέφῃ τὴν οικογένειάντου.

Καὶ ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς δύο τούτους ἀνθρώπους ἦτον ἀνήσυχος, καὶ ἔλεγε « Ἄν ἐγὼ ἀποθάνω, τί θὰ γένουν' ἡ γυναῖκαμου καὶ τὰ παιδιάμου; » Καὶ ὁ στοχασμὸς τοῦτος δὲν τὸν ἄφηνε διόλου, ἀλλὰ ἦτανε στὴν καρδιάτου σὰν τὸ σκουλίκι μέσα στὸν καρπὸν.

Μίαν ἡμέραν ὅπου ἐδούλευε στὸ χωράφιτου, δειλιασμένος ἐξαιτίας τοῦ φόδουτου, εἶδε μερικὰ πουλιὰ νὰ ἐμβαίνουν εἰς ἓνα χαμόδενδρο, νὰ ἔθγαινον ἐξω, κ' ἔπειτ' ἀμέσως νὰ ξαναπιστρέφουν εἰς αὐτό.

Καὶ ἐπλησίασε στὸ χαμόδενδρο, καὶ εἶδε δύο φωλεαὶς θεμένες ἢ μία κοντὰ στὴν ἄλλη, καὶ σὲ κάθε μία μικρὰ πουλάκια μόλις γεννημένα καὶ ἄφτερα.

Καὶ ἐπίστρεψε στὸ ἔργοντου, καὶ εἰσέκινε ἀπὸ καιρὸν εἰς κχιρὸν τὰ μάτιατου κ' ἐθεωροῦσε τὰ πουλιὰ ἐκεῖνα ποῦ ἐπηγένανε κ' ἐρχόντανε, νὰ φέρνουν τὴν τροφήν στὰ μικράτους.

Ἀλλ' ἰδοὺ τὴν στιγμὴν ὅπου ἡ μία ἀπὸ τὲς μητέρες ἐπέστρεψε μετὰ τὴν τροφήν στὸ στόμα, ἓνας γύπας τὴν ἄρπαξε!

Εἰς τούτην τὴν θεωρίαν ὁ ἄνθρωπος ὅπου ἐδούλευε αἰσθάνθηκε τὴν ψυχῆντου συγχισμένην περισσότερο παρὰ ποτέ διὰ τὴν ἐπικρατέζουσαν ζήτην, ὁ θάνατος τῆς μάνας εἶναι ὁ θάνατος τῶν παιδιῶν. Τὰ δι-

ΚΑΡΔΙΑΤΕΙΟΣ
ΠΑΡΑΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ
ΜΟΧΛΕΙΟΝ ΕΠΕΡΟΥΣ

κάμου παρομοίως δὲν ἔχουν εἰς τὸν κόσμῳ ἄλλον παρὰ ἐμὲ μόνον τί θὰ γένουν ἂν ἐγὼ τοὺς λείψω; !..

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέρα, ὅταν ἐξανάλθε στὸ χωράφιτου, εἶπε μὲ τὸν ἐαυτόντου « θὰ πάω νὰ ἰδῶ τὰ μικρὰ τῆς καυμένης ἐκεῖνης » μάνας. Πολὰ ἀπὸ αὐτὰ, χωρὶς ἄλλο, πρέπει νὰ 'πεθάνανε. »

Κ' ἐκόντεψε στὸ χαμόδενδρο, κ' ἐνῶ ἐθεωροῦσε, εἶδε τὰ μικρὰ ποῦ ἐσεκόντανε καλὰ! Κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν ἐφαίνετο νὰ ὑπόφερε!.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα τοῦτο τὸν ἔβαλε σ' ἀπορία, ἐκρύφθηκε γιὰ νὰ παρατηρήσῃ ἐκεῖνο ποῦ ἤθελε συμβῆ.

Καὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγην ὥραν εἶδε τὴν δεύτερη μάνη ἢ ὅποια ἔφερνε βιαστικά τὴν τροφὴν ὅπου εἶχε συνάξει, καὶ τὴν ἐμοίραζεν ἀδιακρίτως εἰς ὅλα τὰ μικρὰ, καθένα ἀπὸ τὰ ὅποια ἔλαβε τὸ μερίδιόντου, καὶ τὰ ὄρφανὰ δὲν ἐγκαταλήφθησαν εἰς τὴν δυστυχίαντους.

Τὸ βράδι, ὁ πατέρας τοῦτος ἐδιηγήθη στὸν ἄλλον πατέρα τὸ ὅσον εἶδε.

« Καὶ διατὶ λοιπὸν, τοῦ εἶπεν ὁ ἄλλος πατέρας, διατὶ λοιπὸν ὡς κ' ἐμεῖς τώρα ν' ἀνησυχούμε; Ποτὲ ὁ Θεὸς δὲν ἀφήνει τοὺς ἐδικούςτου. Ἡ ἀγάπητου ἔχει μυστήρια ποῦ ἐμεῖς ὀλοτέλα δὲν γνωρίζουμε. Ἄς πιστεύουμε, ἄς ἐλπίζουμε, ἄς ἀγαποῦμε, καὶ ἄς ἐξακολουθοῦμε ἐν εἰρήνῃ τὸν δρόμονμας. Ἄν ἐγὼ ἀποθάνω πρωτῆτεράσου, σὺ νὰ ἦσαι ὁ πατέρας τῶν παιδιῶνμου· ἂν σὺ ἀποθάνης πρωτῆτεράμου, ἐγὼ νὰ ἦμαι ὁ πατέρας τῶν ἐδικῶνσου. Ἴδου ἐκεῖνο ποῦ μᾶς διδάσκει τὸ ὅσον εἶδες ἐσήμερα. »

Σ. Α. ΣΕΡΕΜΕΤΗΣ.

Πατισμός! ὁ καυμένος!... Εἶναι τώρα καιρὸς ὅπου ἔλαβε τὴν *estrema unzione*, καὶ ὅμως δὲν ἐξέπνευσε ἀκόμη! Ἡ ἀγωνίατου εἶναι μακριὰ, ἐπειδὴ μακριὰ ἐστάθηκε κ' ἡ ζωῆτου.

Ὁ μακαρίτης! Ἐκοιμήθη κ' ἐκεῖνος τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

νου... μὰ, ὁ ἀναμάρτητος ἡμῶν πρῶτος τὸν λίθον δαλέτω. Ἐστ' εἶν' ὁ κόσμος, καὶ τέτοια εἶναι τὰ κοσμικά!...

Ὁ μακαρίτης ὁ Παπισμὸς, ἐνῶ ἔκανε ἑκατοστάδες χιλιάδες μονοσούβλια στὴν Ἰσπανία, κ' ἐχόρτενε κνίσ' ἀνθρώπινη, ἐβάλληκε νὰ κάμη παράδες μόνον στὴ Γερμανία. Ἦτανε στὲς ἀρχὲς τοῦ 16ου. αἰῶνος ὅταν, ἡ Αὐλὴ τῆς Ῥώμης, ἐμπαίζουσα τοὺς πιστεύοντας τὴν ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ μεταχειριζόμενη τὴ θρησκεία καθὼς τὴ μεταχειρίζονται σήμερα οἱ ρίζοσπάστεμας, ἐσύλλαβε τὴν περιέργην ἰδέα τοῦ νὰ κάμη Εἰσιτήρια γιὰ τὴν Παράδεισο, καὶ νὰ στύλῃ νὰν τὰ πουλήσῃ τοῦ Γερμανῶνε!... Οἱ ἀργύρες ἐκεῖνοι ποῦ ἐστελνόντανε γιὰ νὰν τὰ πολοῦνε, ἐφανάζανε στοὺς συσσωρευμένους λαοὺς, α' ἐλάτ' ἐλάτε παιδιάμου, ἡ ψυχὴ τσῆ μάναςσας καὶ τοῦ πατέρασας κατακαίεται στὲς φλόγες τοῦ Πουργατόριου, κ' ἐσεῖς δὲν κινήσθε!; .. καὶ σὰς πονεῖ νὰ ξοδέψετε λίγα χρήματα, γιὰ νὰ ἑλευθερώσετε τὲς ψυχὲς τοῦ γοναίωνέσας ἀπὸ τὲς φλόγες!; .. Μόλις τὸ ἀργυρίονσας χτυπήσῃ στὸν πάτο τοῦ σεντουκιοῦ τούτου, ἡ ψυχὴ ἢ γραμμένη στὸ Εἰσιτήριον ἐλευθερόνεται ἀπὸ τὲς φλόγες τοῦ Πουργατόριου, καὶ μπαίνει μέσ' στὴν Παράδεισο! Ἀπόψε τὴ νύχτα ἀκουόντανε βόγγοι!... Βόγγοι ποῦ ἐβγαίναν' ἀπὸ τὰ Κυμητήρια τοῦ Τόπουσας!... Ἡ ψυχὲς τῶν ἀποθαμένωνσας παραπονηόνται πῶς ἀφήνετε νὰ χάσετε τὴν περίσταση, καὶ δὲν ἑοδοῦετε λίγα χρήματα νὰν τὲς ἐλευθερώσετε ἀπὸ τὲς φλόγες!... Ἐμεῖς δὲ μένουμε παρὶ σήμερα μόνον εἰς τὴ χώρασας... αὔριο φεύγομε... ξεμπερδεύετε... κτλ. »

Οἱ θρησκευτικοὶ τοῦτοι ἀργύρες ὅμως ἐδίδαν' καὶ Εἰσιτήρια γιὰ τοὺς ζῶντας. Μία γυναῖκα ποῦ εἶχε ἀγοράσει ἓνα τέτοιο Εἰσιτήριον, ἐπέθανε λίγον καιρὸν ἔπειτα. Τὸ Εἰσιτήριόντης ἔφερνε ὅτι, μάλιστα ἤθελε πεθάνῃ, νὰ μπορῇ ἡ ψυχὴ της νὰ πηνῆ κατευθείαν εἰς τὴν Παράδεισο, χωρὶς νὰ ὑποχρεοθῇ νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Πουργατόριον. Ἀλλὰ, τὰ Εἰσιτήρια τοῦτα, ἐρημίζοντας τὸ Πουργατόριον, ἐξημιόνανε τοὺς σταπάδες, δι' ὁποῖον δὲν ἐλευθέρωναν τὸν πνεῦμα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

τουργές! . . . Ὁ ἐφημέριός της λοιπόν, ἀθετώντας τὸ Εἰσιτήριο, ἤθελε νὰ ὑποχρέωση τὸν ἄνδρα τῆς νὰ δώσῃ τὲς συνηθισμένες χρεοστικὲς λειτουργγές γιὰ τὴ ψυχῆ της· καὶ ἡ δουλιὰ ἐγενότουε σοβαρὴ· ἐπειδὴ, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος βασιζόμενος ἀπάνου στὸ Εἰσιτήριο, δὲν ἔδινε τίποτε, κ' ἀρνηότουε κάθε περισσότερο ἐξοδὸ, ὡς ἀχρείαστο. Ὁ ἐφημέριος τὸν ἔκραξε τότε στὰ Δικαστήρια. Ὁ ἐναγόμενος ἐπαρουσίασε τὸ Εἰσιτήριο, ἐζήτησε τὴν παραδοχῆ του, καὶ τὴν ἀπόριψεν τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ἐφημερίου — « Θέμου Θεμου » ἔλεγεν ὁ φτωχὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, « ἢ ὁ Πάπας μᾶς ἐγέλασε τότες, ἢ ὁ παπὰς μᾶς γελάει τώρα! » — Τὰ Δικαστήρια ἐκάμανε καλὸ τὸ Εἰσιτήριο, καὶ ἀπορήφανε τὴν ἀπαίτηση τοῦ Ἐφημερίου.

Ἦταν ὅμως καὶ ἄλλου εἴδους Συχωροχάρτια· Συχωροχάρτια εἰς τὰ ὁποῖα ἐπουληότουε ἡ ἄδεια τοῦ νὰ κάμῃ κανεὶς ἀμαρτίες κ' ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα ἤθελ' ἐνοοῦνται συγχωρημένα. Ἔτσι, οἱ πουλητάδες εἶχανε τὴν Ταρίφα γιὰ κάθε πρᾶμμα· ἡ δολοφονία, π. χ. ἐστίχιζε τόσο, ἡ κλεψιά τόσο, ἡ ἀφορξία τόσο, ἡ προδοσία ἡ ἀρπαγὴ, ἡ ληστεία, ἡ μοιχεία, καὶ κάθε διασολοπραξία ἐν γένει εἶχε τὸ παζάρι της, καὶ ἀκολούθως τὴν ἀφεσότης! . . . (1). Ἐνας Κύριος ἐπαρουσιάσθηκε μίαν ἡμέρα στὸν πουλητῆ τῶν Ἀδειῶν ἐκείνων — « Θέλω, λέει, ἓνα Συχωροχάρτι εἰς τὸ ὁποῖο 1ον. νὰ μοῦ συγχωροῦνται ὅσα κακὰ ἔχω καμομένα, 2ον. νὰ μοῦ συγχωρηθοῦν ἀπὸ τώρα ὅσα θέλει κάμω ἀκόμη· καὶ ἰδοῦ προσφέρω δέκα τάληρα ». Τὸ λαβαίνει, τοῦ ἐπόθηκε, ἀλλ' ὄχι γιὰ τέτοια τιμὴ. Ἀρχίσαν' ἡ σύβασες, καὶ ὁ Κύριος ἐκεῖνος ἔλαβε τὸ Συχωροχάρτι γιὰ 30 τάληρα! Λαβαιμένο τὸ Συχωροχάρτι, πρώτητου ἐγνοια τοῦ Κυρίου ἐκείνου ἐστάθηκε τὸ νὰ ξαναλάβῃ τὰ χρήμα-

(1) Μᾶς κατοφαίνεται ποῦ δὲν ἐνθυμούμεθα τὰ παζάρια· εἰδότε ὅμως περὶ τούτου ἓνα βιβλίον ὀνομαζόμενον *Taxes casuelles de la Boutique du Pape*. Εἰδότε ἀκόμη τὴν *Histoire de la Réformation*.

τάτου. Ἐτοίμασε λοιπὸν τοὺς δούλουςτου, καὶ, τὴν ἡμέρα ποῦ εἶχε νὰ μισέψη ὁ θρησκευτικὸς ἔμπορος, ἐπῆγε καὶ τὸν ἐπρόσμεινε ὄξου μακριὰ στὸν κάμπο, ἀπάνου στὸ δρόμουτοῦ τὸν ἔπιασε, τοῦ ἐπῆρε τὰ χρήματα ὅλα ὅσα ἐκουβάληε μαζύτου, καὶ τὸν ἐφόρτωσε καὶ ξυλιές, ἐπειδὴ ἀντιστάθηκε στὴ ληστεία. Ἡ ξυλιές ἐκεῖνες τοῦ ἐσυγχωρήσανε μῶλις νὰ γυρίση στὴ χώρα. Ὅταν ὁ Δουκας τῆς Σαξονίας ἄκουσε μίαν τέτοια ληστεία!... καμωμένην ἀπὸ ἕναν εὐγενῆ!... ἔκραξ' εὐθὺς ἐνώπιόντου τὰ μέρη, μὲ σκοπὸν νὰ ἰκανοποιήσῃ τὸν ληστευθέντα καλόγυρον — ἀλλ' ὅποια ἐστάθηκε ἡ ἐκπληξὴ τοῦ Δουκὸς ὅταν ὁ Εὐγενὴς ἐκεῖνος ἐβγαλε τὸ Συχοροχάρτιτου, κ' ἔδειξε μέσα τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ κάμνῃ κάθε ἀδίκημα, καὶ ὅτι ἀκολούθως εἶχε πληρομένο ὡς καὶ γιὰ τὴ ληστεία τοῦ καλόγυρου!...

Ὁ μαυρὸς ὁ Παπισμὸς!... μὰ τώρα αἱ!... Πάει κ' ἐκεῖνος!... ἄμαρτία!...

Ὅποιος ἔχει γράμματα γιὰ τὴν Κόλαση, ἀς ξεμπερδεύῃ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΚΡΙΝΟΜΕΝΟΥΣ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑΝ.

Ἴδου ἀληθινὴ Ἀνεξιθρησκεία.

Ο Channing, ἱερεὺς καὶ ἱεροκλήρυκας μιᾶς αἰρέσεως Διαμαρτυρουμένων, ἐσυνῆθα νὰ λέγῃ στοὺς ὀμόθρησκούςτου,

« Ἀνίκα, ἀληθινὰ, εἰς τὴν αἰτερίανσας, ἀλλὰ ἡ πεποιθήσέμου »
» εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἦναι ὅλες ὅμοιες μὲ τὲς ἐδικές »
» σας· οὔτε ποῦ γυρεύω νὰ κάμω προσήλυτους εἰς τὲς ιδέέςμου. »
» Δὲν μ' ἐνοχλεῖ ὅ,τι πιστεύουν' οἱ ἄλλοι. Ἀκούω μ' εὐγνωμοσύνη »
» τὲς σκέψεις ὅπου μοῦ γέγονονται, καὶ εἰμ' ἐλεύθερος νὰν τὲς ἀ- »
» κολουθῶ, ἢ ὄχι. Ἐγὼ ἀγαπῶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ δὲν εἶμαι »
» ἀκόλουθος παρὰ τοῦ Χριστοῦ μόνον. Ἐμὲ δὲν μὲ δεικνύει εἰς τὴν »
» νόχωση τύργου μιᾶς δεδομένης ἐκκλησίας, ἢ προσηγορίας, ἢ ἰσχυροῦς »
» τὸν ἄερα, γιὰτὶ μ' ἀρέσει τὸ φῶς, καὶ θέλω νὰ βλέπω μακρὰν,

» και τριγύρωμου, και να βλέπω με τὰ ἴδια τὰ μάτιαμου, καὶ
» τοῦτο, γιὰ ν' ἀκολουθῶ τὴν ἀλήθεια με ἀσφάλεια και με πε-
» ποιήση, γιὰ ὅσο δύσκολα και ἔρημα ἔμπορῶνε νάναι τὰ ἤχη
» της. Ἐγὼ δὲν εἶμαι τὸ ὄργανο μιᾶς αἰτερίας. Ἐγὼ εἶμαι ἀνε-
» ξάρτητος· κ' εὐχαριστῶ τὸν Θεὸν ὅπου μ' ἔκαμε νὰ ζήσω στὴν
» ἐποχήμας και στὸν Τόπομας, ἀνάμεσα σ' ἀνθρώπους εἰς τοὺς
» ὁποίους ἔμπορεῖ καθένας ν' ἀνοίγη τὴν καρδιάτου μ' ἐλευθερία.»

Καὶ οἱ ὁμόθησκοῖτου ποῦ τὸν ἀκούανε νὰ κηρύττεται διαφορε-
τικὸς τοὺς δὲν τὸν ἀποστρεφόντανε, δὲν τὸν ἐμισούσανε, ἀλλὰ τὸν
ἀγαπούσανε και τὸν ἐσεβόντανε!... Ἄν ἐκεῖνοι μοῦ ποῦνε πῶς
εἶν' ἀνεξίθρησκοι, ἐκεῖνων τοὺς πιστεύω. Μὰ ἐμεῖς!... Ἐμεῖς, κα-
λότυχοι, ποῦ ζοῦμε κλέφτοντες και σφάζοντες και πορνεύοντες
και τριφόντες ἀνάμεσα σὲ πάσχατα και σαρακοστὲς και ἀρτσι-
βούρτσια, ἐπιβουλεύμενοι τὸ φίλομας, μισούντες τὸ γείτονάμας,
κερδοσκοποῦντες ἀπάνου στὴ θρησκεία και στὴν πατρίδα, και ἀπο-
στρεφόμενοι και λαχτιζόντες ὅσους δὲν κάνουνε καθὼς κάνουμε;!-
Ἐμεῖς τέτοιοι ὄντες νὰ λέγομάσθαι ἀνεξίθρησκοι;!... Ἄ! γιὰ μᾶς
δὲν ἄρχισε ἀκόμη τὸ χάραγμα τῆς ἀνεξίθρησκείας τὸ ὁποῖο προη-
γῆται τὴν ἡμέρα τῆς Εὐαγγελικῆς ἰσότητος.

ΑΛΛΟΙΜΟΝΟ !

 θὲς εἰς τὰ Χρονικάτους τῶν 6 δεκεμβρίου οἱ Ἰσραηλίτες
ἐζητούσανε, γιὰ ψυχικὸ ἐζητούσανε, νὰν τοὺς θεωρήσωμε σ' ἄν
ἀνθρώπους κ' ἐκεῖνους, σ' ἄν πολίτες, ἴσους μ' ἐ-
μᾶς!... Ἄλλοίμονο! Ναι, ἄλλοίμονο, ἐπειδὴ τὸ παράπονο
τοῦτο τῶν Ἰσραηλιτῶν ἔγάνει ὄζου στὸ φῶς τὴν ἀθλίαμας με-
σαιονικὴ κατάστασι· ἔγάνει ὄζου και δείχνει πῶς εἴμασθε πνι-
μένοι στὴ σκουριὰ και στὸ σκότος τῆς βαρβαρότητος!

Δυστυχεῖς Ἰσραηλίτες, ὅσοι εἶσθαι καταδικασμένοι νὰ ζήτε σὲ
τοποὺς βάρβαρους! Διαπὴ μᾶς φέρνετε σὲ παράδειγμα τὸ ὅσο συ-

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΗΜΟΣΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ἈΗΕΟΥΡΙΟΥ

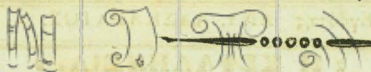
νεβαίνει τώρα στην έξευγενισμένη Εύρώπη; Ο άνεξευγένιστος μισᾷ τὴν έξευγένιση, καὶ τὴν ἀποστρέφεται.

Ἰδέτε τοὺς προύχοντάςμας. Ἰδέτετους εἰς τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, στὴ Βουλὴ, στὴ Γερουσία, ὀλοῦθε, ένασχολημένους πάντα νὰ σκάφτουνε!... νὰ σκάφτουνε πάντα, χωρὶς νὰν τοὺς μέλλη γιὰ τίποτ' ἄλλο!... νὰ σκάφτουν' τὸ μεταλλεῖο τῆς ἀνοησίας τοῦ ὄχλου, μέσα στὸ ὅποιο ἔβρισκουνε τὸ χρυσάφι τῆς πάγας!... Τίποτε δὲ σεβάζονται γιὰ νὰ κάνουνε τὴ δουλιάτους! τὴ θρησκεία, τὴν πατρίδα, τὴν ἔνωση, ἐκεῖνο ποῦ λένε ριζοσπαστισμὸ, τὸ μέλλον μας, τὴ συνείδησήτους, τὴν ἐντροπὴ τοῦ προσώπουτους, ὅλα, ὅλα τὰ κάνουνε σύνεργάτους, καὶ τὰ μπίγουνε μέσα στὴν Τραγᾶνα, τσακιστοῦνε-μὴν-τσακιστοῦνε!... Ἰδέτε τοὺς ἀνικανότερους ἀπὸ δαύτους πόσο λυποῦνται νὰ μὴ μπουροῦνε νὰ φθάσουνε στὴν τσαρατανία τὸ Λομπάρδο καὶ τὸ Βερίκιο, τὸν Παντοβὰ κ' ἄλλους τέτοιους!... Ἰδέτε ὄλωνῶνε τὸν πλαστότους ζῆλο γιὰ κάθε τι ποῦ ν' ἀρέση τοῦ ὄχλου... Ἰδέτετους πάντα ἔτοιμους νὰν τοῦ θυσιάσουνε κάθε τι οὐράνιο ἢ ἐπίγηο, νὰν τοῦ κάμουν καλὴ κάθετου ἐπιθυμία, ... καὶ ἰδέτε ποῦ ὁ ὄχλοςμας ἐπιθυμίες καὶ κλίσεις χριστιανικὲς δὲν κατέχει!... Μέσα σ' ἓνα τέτοιο ἔλεεινὸ θέαμα ἐξηγόντες σεῖς ἐπιθυμίες χριστιανικὲς, τὶ ἐλπίζετε; ! Ὁ ὄχλοςμας θέλει τὲς ἀποστραφεῖ, καὶ οἱ κόλακέστου θέλει τὲς κλοτσίσουνε!...

Ἀδελφοὶ Ἰσραηλίτες, — ἡ ὥρα δὲν ἦλθε ἀκόμη. Ἡ παρούσα γενεὰ πρέπει νὰ περάση καὶ τούτη ἔτσι ἄπαστρη καθὼς εἶναι ἀπὸ τὲς βάρβαρες ἠλίθιες πρόληψέστης, ἐπειδὴ γεννημένη σὲ μίαν ἐποχὴ στὴν ὁποία τὸ εὐρωπαϊκὸ φύσημα τῆς προόδου δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη στὴν Ἐφτάννησώμας. Τὰ παιδιάμας θέλει ἀναγνωρίσουνε τὴν ἰσότητάτους μὲ τὰ παιδιάσας. Γιὰ τὴν ὥρα, ... ἔχετε ὑπομονὴ ... ὁ βαθμὸς τῆς ἀνοησίας τοῦ ὄχλουμας καὶ τῆς διαφθορᾶς τῶν προυχόντωνμας δὲν τὸ ἐπιτρέπει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

 Ἀλήθεια, μᾶς εἶπε προχθές πῶς ὁ Ρίζοσπαστισμὸς εἶναι ἡ ἀγνὴ ἐλευθερία-ισότης-ἀδελφότης, ἐπειδὴ τέτοιος ἦταν ἐδῶ καὶ δώδεκα χρόνους ὅταν ἐπρωτοβάλλθηκε στὴν Κεφαλονιά. (Εἶδες Ἀλήθεια ν, ἀριθ. 10ον.)

Παρακαλοῦμε τὴν Ἀλήθεια νὰ ἦναι συνεπείς μὲ τὴν ἀρχὴν ὅπου θέτει, καὶ νὰ ληθῆναι τῆς πούλησώμ' ἕνα βουτοῖ κρασί, τὸ ὁποῖο νὰ μᾶς τὸ πληρῶσῃ γιὰ ἀγνὸ ὠραῖο-πρώτης-ποιότητας, ἐπειδὴ τέτοιο ἦταν ἐδῶ καὶ δώδεκα χρόνους, ὅταν ἐπρωτοβάλλθηκε στὸ βουτοῖ!

Ὅταν ἐδῶ καὶ δώδεκα χρόνους ἐπρωτακούστηκε Ρίζοσπαστισμὸς στὴν Κεφαλονιά, θὰν ἦχε τότες μέσα στὸν κόλποτου καὶ ἕνα-δύο πρόσωπα εἰλικρινά. Ἐπειτα ὅμως οἱ Γαλιότοι ἐδιόζανε τοὺς εἰλικρινεῖς τούτους, ἐμείναν' ἐκεῖνοι κύριοι τῆς μάντρας, ἐπλανέσαν' τὰ πρόβατα, τὰ κάμανε μ'παίγνιατους, καὶ ἐθραφήκανε, καὶ θρέφουνται ἀκόμη μέσα στὴ μ'ταιγνισούνητους. Ἔτσι ὁ Ρίζοσπαστισμὸς, ὅπου ἐφυτεύτηκε Ρίζοσπαστισμὸς, ἐξεφύτρωσε Γαλιοτιά!.. καί, σὰ νάθελε τὴ ἔγλοση ὁ Θεὸς, μὲ μίας, Οὐρανῶ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει, ἀκόμη καὶ σήμερα!...

Ἡ Ἀλήθεια συμφωνεῖ, φαίνεται, σὲ ὅλο τοῦτο, καὶ ὅμως ἤθελε νὰ ἔγῳ τὸς Γαλιότους γιὰ νὰ παστρέψῃ τὸ ὄνομα Ρίζοσπαστισμὸς!... καὶ δὲν ἀνανογέται πῶς ἔγῳ τὸς Γαλιότους ἔγῳ τὸ πᾶμμα, τὸ ὁποῖο κέρνει μαζύτου καὶ τ' ὄνομα!...

Ἡ Ἀλήθεια ἔκανε καλῆτερα ν' ἀφήσῃ τ' ὄνομα σ' ἐκείνους ποὺ τὸχοινε, ἐπειδὴ τώρα πλέον Ρίζοσπαστισμὸς θὰ πῆ Γαλιοτιά, καὶ νὰ ξαναπαρουσιάσῃ τὲς τῶ ὄντι εὐαγγελικὲς ἐκεῖνες ἀρχὲς (1) ὅπου μᾶς ἐνθύμησεν εἰς τὸν 10ον. ἀριθμόντης, ἀλλ' ἀπουκάτου σὲ ἄλλο ὄνομα γιὰ νὰ μὴ γένεται σύγχιση πραγμάτων, καὶ Κυκεῶν, καὶ νὰ μιλοῦμε χωρὶς νὰ ἐννοοῦμεθα.

(1) Μία ὁμοσπονδία ὁ Κόσμος ὅλος. Ἀδελφότης ὅθεν μεταξὺ τῶν Ἐθνῶν. — Ἐλευθερία, ισότης, ἀδελφότης καὶ ἀγάπη μέσα σὲ κάθε λαόν. — Ἐθνικότης διὰ ἐμᾶς, καὶ ἔνωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐγδότης ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ « Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΙΑ. »

